

Begrundelse

I artiklen påpeges fra Henrik Friis, leder af faglig afdeling i FRR, og Erik Hove Olesen, næstformand i HK/Kommunals skatteudvalg, at lovgivningen er så kompliceret, at den indvirker på kvaliteten af skatteforvaltningens arbejde. I forhold til de byrder, som erhvervslivet har påpeget bl.a. med fyldestående kørebøger, stilles spørgsmålet, så ministeren kan give et svar på baggrund af den samlede artikel.

Svar (11/9 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Det grundlæggende problem, artiklen rejser, er for mig at se ikke de komplicerede skatteregler. Der er komplicerede regler på mange forvaltningsområder.

Det grundlæggende problem er, om den offentlige forvaltning, som vi hidtil har kendt den, kan leve op til dagens krav.

Det stadigt mere komplekse samfund, og borgernes stadigt stigende krav om offentlig service, stiller store krav til den offentlige forvaltning og til detaljeringsgraden i reguleringen af samfundet.

Borgerne får tillige stadig større mulighed for at se forvaltningerne i kortene og dermed for at sammenligne arbejdet i de enkelte forvaltninger. Det gør spørgsmålet om en lige behandling af borgerne i forskellige dele af landet mere aktuelt.

Så længe forvaltningen er opdelt i mange selvstændige enheder, og så længe forvaltningen udøves af mennesker, så længe vil der i større eller mindre grad forekomme en ulige behandling af borgere. Det er uundgåeligt.

Den helt ensartede behandling af borgerne kan kun opnås ved at overlade den offentlige forvaltning til maskiner, der på millimeter kan behandle folk ens. Det kræver så også, at reglerne formes efter, at de skal administreres af maskiner. Men ønsker vi det? Ønsker vi ikke en forvaltning med »et menneskeligt ansigt«, der kan tage individuelle hensyn?

Jeg mener, det er godt, at den offentlige forvaltning i Danmark i alt overvejende grad er placeret i kommuner, der ledes af en folkevalgt

bestyrelse. Dermed bliver afstanden mellem dem, der har ansvaret for forvaltningens udøvelse, og borgerne kort.

Og på skatteområdet er klagereglerne så gode, at opstår der fejl i første instans, så er der gode muligheder for at få dem rettet i klagesystemet.

Jeg indrømmer imidlertid gerne, at skattereglerne samlet set er komplicerede.

Men for hovedparten af borgerne giver skattereglerne ikke anledning til væsentlige fortolkningsproblemer. Det drejer sig om de fleste lønmodtagere, pensionister og studerende.

Der, hvor skattereglerne typisk giver problemer, er for virksomheder, skatteydere med relationer til udlandet og skatteydere, der »skatte-tænker«.

Jeg kan kun være enig i, at hvor det er muligt, skal skattereglerne forenkles. Hvem kan være uenig deri.

Men det er et politisk valg, hvorledes hensynet til enkle skatteregler skal afvejes overfor hensynet til en ligelig fordeling af skattebyrden. Og dette valg falder forskelligt ud for spørgeren og mig.

Jeg deler ikke spørgerens generelle opfattelse af, at skattereglerne er særligt byrdefulde for virksomhederne. De skatte- og afgiftsregler, der gælder for virksomheder, må ses under et. Og heri indgår regler, der giver virksomhederne væsentlige fordele, set i forhold til de private husholdninger.

Men naturligvis skal de skatteregler, vi har, administreres ordentligt og uden unødige gene for virksomhederne.

Jeg er således opmærksom på problemet med en usikker skatteforvaltning i nogle kommuner. Jeg vil derfor her i efteråret fremsætte et lovforslag om styrkelse af den kommunale ligning. I lovforslaget indgår bl.a., at kommunerne får en større mulighed end i dag for at samarbejde om løsningen af ligningsopgaven.

Forslaget bygger på den antagelse, at etablering af store kommunale samarbejder om ligning vil kunne skabe et sådant fagligt miljø og en sådan forvaltningsmæssig styrke, at kvaliteten i den kommunale ligning højnes.